

עו את אהרן בירמיה "

אמר יהוה
עבאות אלה
ישראל עי
על הארץ ספִי
ול נחיכם
ויכולו בשר פדן אמר מיל עכאות אלה
ישראל על הארץ אוקיפ על גבהת
קושיב קורשיגן ואקלו ביכרא כי לא
ברוחית את אכתיכס ולא עיתם ביום ה
הוא יאקס מארץ מערם על דברי
עליה ובה אריה לא מילית בסאתה
ויא פקדתון בזמא דאפיקית תיתהן
מארעא רפערם על עסן עלון ונכתת
קורשין כי אם את הדבר הזה עוזיה אוף
לאמר שמעו בקלי זהירות לבך לאלהים
ואתם תהויל לעם והרכבתם בכל הארץ
אשר עניהם אתה יקס טוב לך
אליזין ת פגנא הדין פקידתיתהן
למייל קבוי במילוי ואהני לבן לאלה
ואתון תחז קומי לעס ותתבון בבל
אוותא דאפיקיד חכון בדיל היוטב
לכן ולא שמע ולא חטו את אונם
ויבז בעזות בשרירות לבם חרוע יהוי
לאחר ולא לפנים ולא קפואו ולא
ארכינויה אווניהן ובליכו בעצתהן
בנהזר לבחו בישא וטורי בפדרהן
קדול ואשי או פלה לקביל אפיקון
לפזזום אשר יצאו אכתיכס מארץ
מערים עד חום הארץ ואשלח אליכס
אתכל עבדי הנביאים יוס השם ושרתו
למן קנא דנפק אבחתון מארעא ובצער

עד יונא הרע ושלחת להכון יתפל
עברי נבי באבאים מקרים ומשלחו לא
שמע אל ולא הטעאת אונם ויקשו אז
ערפס הרע מאכטס ולא קבilo מען
וילא ארבעה ית אודריהן ואקשוא ית
קרלהן אכאייש מאברתהן ורבrect
אללהם אתכל הדרים האלה ולא ישמעו
אליך וקראת אליהם ולא יעכבה ות
יתפליל עפיהן יתפל פתנמא האlein
ולא יקבלו סער ותתנו להו ולך
וימיכוך יאמרת אליהם זה הטעי
אשר לא שמעו בקהל יתוה אלהי
לא לקחו מוסר אברל האמונה ובריה
מפיקם ותיטר להו ריעמא לא קבilo
במיינרא דיבי אלהיה ולא קבilo אלפן
פלקת הימניא ואיתמצעת מפומחן
באהмир יהוה אלהי הילל
חבט בחכמתו ואלי הילל הגבוי
בנכורתו ואלי הילל עשר בעשרו
קדון אמיר יולא ישובח שלמה בר
בור חביבה בחוכמתה ולא ישובח
שמישן פרמיה נברא בנוריות ולא
ישובח אחאב בר עמרי עזרא בעוריה
מי אם בזאת יתחל הפת הילל השבל
וירע אהבי אני יהוה עשה חסר מ
משפט ועדרקה בארכן פראלה ח
חכמיה נאס יהוה אהין ברה ישובח
וישובח חכמים ואליף למבע בחלקין
ארו אנא ות עבידנא חפרא דין קקטו
יעובי אראעא ארי באלי רועא קבuni
אמדר יי: כי אם:
ויב ראנון של פסק כיהוע

הלו אמר